

David Kadouch

Program

Johann Sebastian Bach

(1785-1850)

Capriccio i B-dur, BWV 992

1. Arioso: Adagio
2. Andante
3. Adagiosissimo
4. Andante con moto
5. Aria di Postiglione - Allegro poco
6. Fuga all'imitazione della cornetta di postiglione

Robert Schumann

(1810-1856)

Waldszenen, op. 82

1. Eintritt
2. Jäger auf der Lauer
3. Einsame Blumen
4. Verrufene Stelle
5. Freundliche Landschaft
6. Herberge
7. Vogel als Prophet
8. Jagdlied
9. Abschied

Pause

Bela Bartók

(1881-1945)

Out of the Doors (Szabadban)

With Drums and Pipes

Barcarolla

Musettes

Musiques nocturnes

The Chase

Johannes Brahms

(1833-1897)

Klaversonate nr. 1 i C-dur

Allegro

Andante

Scherzo: Allegro molto e con fuoco

Finale: Allegro con fuoco

Billetter i løssalg ved indgangen: 130 kr. for voksne, 60 kr. for børn og unge under 25 år og studerende

**Næste koncert finder sted mandag den 30. november kl. 19.30 med en strygetrio i særklasse;
Natalia Prishepenko, violin; Nils Mönkemeyer, bratsch & Wolfgang Schmidt, cello**

Hellerup Kammermusikforening takker Juhl-Sørensen A/S for at stille et Steinway koncertflygel til rådighed.

Den franske pianist **David Kadouch** er født i Nice i 1985 og begyndte sin klaverundervisning hos Odile Poisson ved Nice Konservatoire. Da han var 14 begyndte han hos Jaques Rouvier ved Paris Konservatorie, hvorfra han, efter at have vundet en førstepris, flyttede til Reina Sofia School i Madrid. Han har senere fået undervisning af blandt andet Murray Perahia, Mauricio Pollini, Maria-Joao Pires og Itzak Perlman.

Han vandt i 2005 en pris ved Beethovenkonkurrencen i Bonn, senere ved en konkurrence i Leeds og i 2009 Prix d'Honneur ved Verbierfestivalen. Han har deltaget i festivaler i blandt andet Gstaad, Verbier, Montreux og Schwetzingen. Han har spillet kammermusik sammen med blandt andet Renaud og Gautier Capuçon, Nikolaj Znaider og Ebènekvartetten. Han har spillet med orkestre dirigeret af blandt andet Daniele Gatti, Mark Minikowski og Michael Schönwandt og blev af Daniel Barenboim bedt om at springe ind i stedet for Lang Lang.

David Kadouch har deltaget i Bachprojektet i Paris sammen med Martha Argerich og har indspillet en række CD'er.

Johann Sebastian Bach (1685-1750) Capriccio i B-dur, BWV 992 sopra la lontananza de il fratello diletissimo (over den elskede brors afrejse) er sandsynligvis skrevet i 1705 og er Bachs eneste værk med en programtitel. 1. *Arioso: Adagio* "vennernes smigren for at afholde ham fra afrejsen" er en melodi med andenstemme i indsmigrende sekster, afbrudt af et posthornmotiv. 2. *Andante* "en fremstilling af, hvad der kunne ske ham i det fremmede" er en fuga med bibeholdt kontrapunkt. 3. *Adagiosissimo* "er vennernes almene beklagelse" er en passacaglia med sukkemotiver. 4. *Andante con moto* "hersteds kommer vennerne, fordi de ser, at det ikke kan være anderledes, og tager afsked" behagelig nedadgående skala. 5. *Aria di Postiglione - Allegro poco* den enkle melodi bliver igen og igen afbrudt af nedadgående oktavspring. 6. *Fuga all'imitazione della cornetta di postiglione* temaet med tonegentagelser og treklangsbrydninger samt oktavmotivet fra forrige sats imiterer posthornet.

Robert Schumann (1810-1856) Waldszenen er skrevet i 1848-1849. 1. *Eintritt (indgang)*. 2. *Jäger auf der Lauer (jæger på lur)*. 3. *Einsame Blumen (ensomme blomster)*. 4. *Verrufene Stelle (berygnet sted)*. 5. *Freundliche Landschaft (venligt landskab)*. 6. *Herberge (herberg)*. 7. *Vogel als Prophet (fugl som profet)*. 8. *Jagdlied (jægersang)*. 9. *Abschied (afsked)*. Sammenlignet med Kinderszenen op. 15 er Waldszenen i højere grad symmetrisk og delene har beslægtede tonearter. De 9 stykker i Waldszenen er symmetriske omkring nr. 5. 1 og 9 - indgang og afsked, 2 og 8 - jægerne. 3 og 7 - naturen (blomster og fugle) og endelig 4 og 6 med modsætning

gen mellem det truende og det sikre herberg. I romantikken spillede skoven (den tyske skov) både for malere, forfattere og komponister en stor rolle. Som et for mig typisk eksempel kan nævnes Carl Maria von Webers opera Jægerbruden. Schumann var modstander af programmusik, men havde alligevel trykt en række digte af samtidige forfattere sammen med noderne.

Béla Bartók (1881-1945) Szabadban (udendørs) er skrevet 1926 i 5 dele, som ikke nødvendigvis skal spilles samlet, hvilket Bartók ikke selv gjorde. Han ønskede at klaveret skulle lyde som slagtøj. Stykket består af delene *Síppal, dobbal (med trommer og piber)* som stammer fra en konkret folkevise, og skal lyde som trommer og blæseinstrumenter. I 1931 ville Bartók skrive en orkesterversion af denne del. *Barcarolla* er en venetiansk gondolsang. *Musettes* er en lille sækkepibe, hvis lyd Bartók efterligner, inspireret af Couperin. Der er ikke meget melodi. *Az éjszaka zenéje (aftenens musik)* blev i modsætning til andre værker af Bartók godt modtaget i Ungarn. Den imiterer lydene i en ungarsk nat (fugle, cikader og frøer) og også lyden af en bondefløjte. *Hajsza (jagten)* er delt i fem episoder og kan relateres til Bartóks pantomime Den forunderlige Mandarin. Delen er teknisk meget vanskeligt.

Johannes Brahms (1833-1897) Klaversonate nr. 1 i C-dur op.1 er skrevet 1852-1853 og tilegnet violinisten Joseph Joachim. Brahms blev uddannet som pianist og kunne derfor spille også sine egne vanskelige klaverværker. Blandt hans første værker er de tre klaversonater, som er præget af ungdommelig iver og viser indflydelsen fra Beethoven. Med klaversonaterne skrev han musik, hvis form andre komponister (Mendelssohn og Schumann) allerede havde forladt. Den langstrakte førstesats *allegro* kan minde om en ballade og har med sine kraftfulde opsving, kontrapunkt og mangfoldighed en symfonisk karakter. I indledningen kan høres motiver fra Beethovens Hammerklaver- og Waldsteinsonater. Derefter introduceres et sidetema, som afslutningsvis kombineres med hovedtemaet, idet hovedtemaet spilles i venstre hånd og sidetemaet i højre. Andensatsen *andante* stammer fra en folkevise "Verstohlen geht der Mond auf". Det todelte tema følges af 3 variationer og en gentagelse, i hvilke melodien ikke bliver forandret væsentligt. Til slut transponeres temaet. Tredjesatsen er en vild scherzo *allegro molto e con fuoco*, som knytter an til førstesatsens hovedtema. Efter et mellemspil følger en trio, hvori en opadstigende inderlig melodi udfolder sig i fortløbende ottendedelsbevægelser. Scherzoen er spilleteknisk meget krævende og viser nogle af de udfordringer Brahms' klavermusik indeholder. Finalen *allegro con fuoco* hvis tema igen minder om Beethoven og dermed om førstesatsen hovedtema. Ritornellen består af tre dele, afbrudt af 2 rolige og inderlige indskud. Ved sidetemaet blev Brahms inspireret af et digt af den skotske digter Robert Burns.